

SXEDIO.G25

21.1.1958: ΘΛΙΒΕΡΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΜΕ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΚΑ

Οι δρόμοι του ΑΚΕΛ και της ΕΟΚΑ συνέχιζαν να χωρίζουν όλο και περισσότερο. Οι διαφορετικές θέσεις των δυο πλευρών στον απελευθερωτικό αγώνα και ο φανατισμός-αν όχι ακόμα και το μίσος που τις χάριζε- οδήγησαν σε δραματικά και θλιβερά γεγονότα στη διάρκεια του 1958 αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα του χρόνου.

Σαν αποτέλεσμα αυτής της διάσπασης οι διαφορές πέρασαν από τον χαρτοπόλεμο και τα φυλλάδια στη χρήση όπλων, παρά το γεγονός ότι το ΚΚΕ και το ΑΚΕΛ είχαν αναθεωρήσει τη στάση τους έναντι του αγώνα της ΕΟΚΑ.

Ήταν πραγματικά θλιβερά πράγματα τα οποία συνέβαλλαν ώστε η διάσπαση να διευρύνεται ακόμα πιο πολύ παρά να γεφυρώνονται οι διαφορές.

Ο Μιχάλης Πουμπουρής, ο μοναδικός ακελικός ηγέτης που ασχολήθηκε με τα θλιβερά αυτά επεισόδια, ο οικοδόμος μέλος του ΑΚΕΛ που έγινε συγγραφέας και αργότερα βουλευτής και διενήργησε μεγάλη έρευνα άφησε πλούσιο συγγραφικό έργο στο βιβλφο του "Μέρες δοκιμασίας" σημειώνει:

"Αφορμή για τις προκλήσεις κι' επιθέσεις κατά της Αριστεράς υπήρξε η διαφωνία του ΑΚΕΛ προς την απόφαση της Δεξιάς να αρχίσει ένοπλο αγώνα. Μέσα σ' ένα κλίμα έξαρσης του συναισθηματικού παράγοντα και διογκωμένης δυσπιστίας και καχυποψίας, ήταν πολύ δύσκολο να γίνει ανεκτή η δεύτερη άποψη, η διαφωνία. Πολύ περισσότερο, όταν επικεφαλής του ένοπλου αγώνα ήταν ο Γεώργιος Γρίβας, γνωστός για την έντονη αντικομμουνιστική του δράση στην Ελλάδα. Έτσι ρίχτηκε πολλή λάσπη για να σπιλωθεί το όνομα του ΑΚΕΛ, για να χαρακτηρισθούν τα στελέχη και μέλη του όργανα των Εγγλέζων, καταδότες προδότες και άλλα παρόμοια" (...) Φυσικά ο μύθος για δήθεν

προδοτικό ΑΚΕΛ ήταν ένα ανούσιο κατασκεύασμα που δεν γινόταν πιστευτό ούτε από τους εμπνευστές του. Διότι την ίδια περίοδο που για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας και μόνο σέρβιραν αυτό το παραμύθι και ισχυρίζονταν ότι το ΑΚΕΛ συνεργαζόταν με τις αποικιακές αρχές".

Αποκορύφωμα των διαφορών ήταν η δολοφονία δύο αριστερών το Γεννάρη του **1958** στην Κώμα του Γιαλού και τη Λύση από μέλη της ΕΟΚΑ.

Στη Κώμα του Γιαλού μια ομάδα προσωπιδοφόρων έκαμαν την εμφάνιση τους στις **21** Ιανουαρίου **1958** και κάλεσαν τους θαμώνες καφεενείου να μπουν μέσα στο κτίριο και να στραφούν προς τον τοίχο γιατί ήθελαν να προβούν σε μερικές παρατηρήσεις. Ήταν η περίοδος που η ΕΟΚΑ προέβαινε σε συστάσεις στους ιδιοκτήτες καταστημάτων και καφεενείων να κλείουν τα καταστήματά τους και τα καφεενεία τους κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας τις Κυριακές.

Μερικοί άκουσαν, άλλοι όχι και άρχισαν συζήτηση με τους προσωπιδοφόρους.

Η συζήτηση έπαιρνε μάκρος αλλά το τέλος ήταν θλιβερό: Ενώ συνεχιζόταν η συζήτηση, ένας από τους προσωπιδοφόρους πάτησε τη σκανδάλη του όπλου του και ο Ηλίας Ττοφαρή έπεσε άπνους στο έδαφος.

Με τον ίδιο περίπου τρόπο έγιναν και τα επεισόδια στη Λύση, την ίδια ημέρα, όπου τρεις προσωπιδοφόροι έφθασαν έξω από το καφεενείο των Αριστερών.

Ενας κάλεσε τον προσωπιδοφόρο να βγάλει τη μάσκα του και αυτός την αφαίρεσε.

Κρατώντας τη μάσκα του στο χέρι ο προσωπιδοφόρος συνέχιζε να συζητεί με αρκετούς αριστερούς που βγήκαν έξω στην πλατεία του χωριού. Η συζήτηση οξύνθηκε πολύ και σε κάποια στιγμή ο οπλοφόρος διέταξε το σύντροφο του προσωπιδοφόρο να ανοίξει πυρ. Από τις σφαίρες έπεσε άπνους ο Μιχαήλ Πέτρου.

Ενας τρίτος αριστερός δολοφονήθηκε στην κυριολεξία με τρομερό τρόπο από μασκοφόρους λίγους μήνες αργότερα.

Πρόκειται για το Σάββα Μενοίκου από το Λευκόνοικο που συνελήφθη στις **26** Μαΐου από το προσωπιδοφόρους της ΕΟΚΑ και προσεδέθη σε δένδρο κοντά στην αυλή της εκκλησίας του χωριού του.

Εκεί οι μασκοφόροι τον έδειραν μέχρι αναισθησίας. Ο Μενοίκου δεν άντεξε στους πόνους και υπέκυψε στο μοιραίο.

Ακόμα ένα θλιβερό επεισόδιο προστίθετο στην εμφύλια διαμάχη μεταξύ της ΕΟΚΑ και της αριστεράς.

Στις **30** Μαΐου δάρηκε επίσης από προσωπιδοφόρους μέχρι αναισθησίας και αργότερα υπέκυψε στο μοιραίο ο Παναγιώτης Στυλιανού Αργοπανάγος, **37** χρονών, αριστερών φρονημάτων, από την Αχερίτου.